

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Praha

Inspekční zpráva

Základní škola, Praha 9-Vysočany, Špitálská 789

Špitálská 789, 190 00 Praha 9 - Vysočany

Identifikátor školy: 600 040 569

Zřizovatel: Městská část Praha 9, Sokolovská 324, 190 00 Praha 9

Školský úřad Praha 9, Novoborská 372, 190 00 Praha 9 - Prosek

Termín konání orientační inspekce: 6. – 10. dubna 2000

Čj.	010 603/00-5107
Signatura	oa9ct102

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ VE SLEDOVANÝCH OBLASTECH

Výuka v 1. – 3. a v 6. – 9. ročníku probíhá podle vzdělávacího programu č.j. 16 847/96-2 Základní škola, výuka ve 4. a 5. ročníku probíhá podle vzdělávacího programu č.j. 12 035/97-20 Obecná škola.

1. – 3. ročník

Škola má v 1. – 3. ročníku osm tříd. Výuka probíhá v souladu s přijatým vzdělávacím programem. Časová dotace jednotlivých předmětů odpovídá učebnímu plánu. Učitelky vypracovaly podrobné, funkční tematické plány, zajišťující koordinaci a návaznost učiva. Ve sledovaných hodinách byly výukové cíle reálné, odpovídaly aktuálnímu stavu třídy a učebním osnovám. Jednotlivé hodiny byly pečlivě připraveny. Svoje zájmy mohou žáci rozvíjet ve čtyřech kroužcích.

V 1. – 3. ročníku vyučuje osm třídních učitelek, z toho sedm s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Jedna učitelka je bez odborné a pedagogické způsobilosti. Výuka probíhá v tradičně uspořádaných učebnách, vybavených běžnými, někdy však nepříliš funkčními pomůckami. Estetická a informační úroveň prostředí je standardní, ve výzdobě tříd i školy se uplatňují práce žáků. Rezervy jsou ve vybavenosti počítačovými didaktickými programy. Žáci používají různé odpovídající učebnice, které až na ojedinělé výjimky tvoří ucelené řady. Učitelky sporadicky využívají i alternativní zdroje informací. Psychohygienickým zásadám neodpovídá začátek vyučování v několika třídách, kdy nepovinný předmět začíná v 7,05. Některé děti, které se účastní výuky předmětu dyslektická náprava, mají v jednom sledu více vyučovacích hodin, než stanoví vyhláška o základní škole. Pozitivní je délka hlavní přestávky.

Ve výuce se střídá převažující frontální přístup s prací skupin i jednotlivců. Učitelky používají rozmanité vyučovací metody a metodické řady a s různou mírou úspěšnosti se snaží aplikovat zásadu názornosti. Struktura hodin, vycházející z pečlivé přípravy, někdy nekonvenuje aktuálnímu stavu žáků. Při řízení výuky se projevuje skutečnost, že některé učitelky ještě plně nezvládly kooperativní techniky vyučování (díleč nedostatky jsou v oblasti zadávání a prezentace práce skupiny a v jejím hodnocení), což vede k příliš volnému zadávání forem. Výuka v tomto případě nemá spád a neaktivizuje děti k většímu úsilí. Vnitřní diference podle individuálních schopností žáků byla ve výuce pozorována spíše okrajově, a to i v případě žáků se specifickými vývojovými poruchami učení.

Práce s motivací je u různých učitelek rozdílná, převažuje však prosté seznámení žáků s učivem nebo s cílem hodiny a v menší míře i využití soutěživosti. Některé učitelky málo využívají mimoškolních zkušeností žáků a mezipředmětových souvislostí. Jako prostředku výchovného působení je používáno pochvaly i pokárání. Pochopení látky učitelky sledují a ověřují, i když ne vždy efektivním způsobem.

V menší části výuky, založené na společném utváření a sdílení hodnot, je k motivaci využívána přirozená zvědavost a hravost dětí. Zde je žákům vytvořen dostatek prostoru k diskusi a k vyjádření vlastních názorů a zážitků. Tato část výuky nejvíce přispívá k osobnostnímu a sociálnímu rozvoji dětí.

Hodnocení žáků se ve sledovaných hodinách většinou omezilo jen na pochvalné výroky, adresované celé třídě. Podle zápisů ve vybraných sešitech a žákovských knížkách je klasifikace objektivní a přiměřeně náročná, ale v některých třídách nevyvážená, s převahou známek z diktátů nad ostatními složkami českého jazyka. Při hodnocení písemných prací převažuje zdůrazňování nedostatků. Některé děti nemají v žákovských knížkách žádné známky z hudební výchovy. Rezervy jsou v práci s chybou a v korekci vyučování podle schopností žáků. Jen malá

část učitelek vede děti k systematickému sebehodnocení a ke vzájemnému hodnocení.

Jednání učitelek je přiměřené věku žáků. V některých třídách vychází interakce mezi učitelkou a žákem spíše z osobnostního ladění jednotlivců, v jiných z respektování stanovených pravidel. Přirozená autorita učitelek dětem umožňuje pracovat v prostředí přiměřené důvěry a tolerance.

V 1.–3. ročníku jsou na základě velmi dobrého plánování a ve spíše nadprůměrných podmínkách na dobré úrovni uplatňovány rozmanité formy a metody vyučování. V oblasti motivace a hodnocení jsou pozitiva a negativa v rovnováze, interakce a komunikace je na průměrné úrovni.

Kvalita vzdělávání v 1.–3. ročníku je dobrá.

Fyzika a chemie

Výuka probíhá v souladu se zvoleným vzdělávacím programem, týdenní dotace vyučovacích hodin jsou u všech tříd dodrženy. Společné rámcové plánování výuky, stanovení dlouhodobého rozvržení učiva a řazení tematických celků v ročnících se realizuje při jednáních předmětové komise. Pedagožky mají vypracovaný vlastní podrobný plán výuky s rozčleněním tematických celků do hodin, s časovým plánem a s plánem laboratorních prací. Kladem je i plánování opakovacích a tzv. volných hodin, určených např. pro exkurze. Učitelky využily možnosti dané dokumentem MŠMT ČR č.j. 25018/98-22, úpravy a doplňky základní pedagogické dokumentace vzdělávacího programu Základní škola, a přesunují některé tematické celky. Do plánu rovněž začleňují v souladu s pokynem MŠMT č.j. 34 776/98-22 témata z ochrany člověka za mimořádných situací.

Všichni vyučující mají pedagogickou i odbornou způsobilost. Výuka probíhá v standardně vybavené společné pracovně, která je současně kmenovou třídou. Kabinety mají dostatečné množství tradičních pomůcek pro demonstrační pokusy a laboratorní práce a menší množství audiovizuální techniky. Pro výuku slouží převážně ucelené řady učebnic. Žáci v 6. - 8. ročníku mají učebnice fyziky, které nejsou v tomto školním roce uvedeny v seznamu platných učebnic.

Hospitované hodiny měly klasickou strukturu. Jejich úroveň se pohybovala od velmi dobré po ještě vyhovující. Náročnost a přiměřenost výuky vycházela ze schopností, znalostí a dovedností žáků a ukazovala na převážně promyšlenou přípravu vyučujících na vyučování. Znalosti žáků byly na dost nízké úrovni, kdežto laboratorní dovednosti byly dobré a svědčily o častém zařazování demonstračních i žákovských pokusů. Opakované učivo mělo souvislost s nově probíranou látkou a často mělo i motivační význam. Výkladové části hodin vycházely vždy ze znalostí žáků a často z pozorování demonstračních i žáky prováděných pokusů a z práce s modely atomů a molekul. Žáci vyvozovali nové poznatky na základě logických souvislostí, ale jejich schopnost aplikovat učivo byla poměrně malá. V části hodin učitelky pracovaly i s dalšími zdroji informací, které žáci užívali při přípravě referátů a procvičovacích domácích úkolů. V menší míře se ukázaly nedostatky ve věcné a odborné správnosti při používání pojmů, definic a v zadávání nejednoznačných pokynů. Ve sledovaných hodinách učitelky nevyužily žádnou audiovizuální techniku.

Motivačním prvkem většiny hodin byly mimo demonstračních pomůcek a pokusů promyšlené a převážně dobře volené příklady z běžného života, které vhodně přibližovaly probíranou tematiku. Průběžné hodnocení znalostí a práce žáků bylo patrné jen v některých hodinách a jen někdy mělo pozitivně motivační charakter. Negativem bylo časté zadávání úkolů o přestávce spojené se spěšným zakončením vyučovacích hodin.

Vzájemná komunikace mezi vyučujícími a žáky souvisí se způsobem hodnocení žáků a je často poněkud strohá.

Velmi dobrá úroveň plánování a přípravy výuky fyziky a chemie je dána dobrou prací předmětové komise těchto předmětů i zodpovědným přístupem jednotlivých učitelů. Personální podmínky výuky jsou dobré, rovněž materiální a psychohygienické podmínky a organizace, metody a formy výuky. V motivaci žáků jsou pozitiva a negativa v rovnováze. Interakce a komunikace mezi učiteli a žáky obou předmětů je ještě vyhovující.

Kvalita vzdělávání ve fyzice a v chemii je dobrá.

Přírodověda a přírodopis

Časové dotace sledovaných předmětů jsou souladu se zvolenými výchovně vzdělávacími programy, to je Obecná škola u přírodovědy a Základní škola u přírodopisu. Členění učiva do jednotlivých ročníků odpovídá učebním osnovám předmětů schválených vzdělávacích programů, v případě přírodopisu i dokumentu MŠMT ČR č.j. 25018/98-22 Úpravy a doplňky základní pedagogické dokumentace vzdělávacího programu Základní škola. Tematické plány učiva jsou promyšleně připravované pedagožkami podle domluvy v příslušných předmětových komisích. V plánech jsou začleněna v souladu s pokynem MŠMT č.j. 34 776/98-22 témata z ochrany člověka za mimořádných situací. V návaznosti na výuku přírodovědných předmětů se ve škole vyučuje volitelný předmět přírodovědný seminář.

Sledovaná výuka přírodovědy byla zajištěna s jednou výjimkou učitelkami s pedagogickou i odbornou způsobilostí. Rovněž všechny hodiny přírodopisu vyučuje pedagogicky i odborně způsobilá pedagožka. Výuka přírodovědy probíhá v prostorných světlých kmenových třídách, pomůcky jsou uloženy v menší míře v kabinetu prvního stupně, většinou jsou přímo ve třídách. Přírodopis se vyučuje v pracovně, která je současně i kmenovou třídou. Tato místnost je zařízena velmi promyšleně, v prosklených skříních jsou vystaveny funkční pomůcky, nástěnky slouží aktuální výuce, ekologické problematice a biologickým soutěžím. V učebně je také živý rostlinný materiál a televize s videem. Nedostatkem je absence demonstračního stolu a rozvodu vody. Kabinet přírodopisu je dobře vybaven demonstračními pomůckami i pomůckami na pokusy a laboratorní práce. Rovněž obsahuje klíče, atlasy a doplňkovou literaturu. Videokazety s přírodovědnou tematikou jsou ve školní videotéce, přímo v kabinetě jsou diapozitivy a diafilmy. Ve škole jsou také počítačové programy zaměřené na přírodopis, které vyučující zařazuje do výuky několikrát ročně. Žáci mají k dispozici vhodné učebnice a dostatek názorných pomůcek, jak dvojrozměrných, např. obrázků, knih a encyklopedií, tak vhodných přírodnin. Zápisy v žákovských sešitech jsou přehledné a převážně pečlivé. Ve sledovaných hodinách panovala ve třídách přátelská atmosféra, žáci pracovali se zájmem. Příznivá pracovní atmosféra vhodně podporovala realizaci stanoveného cíle hodin.

Výuka přírodovědy byla pečlivě připravená, v rámci aktivizujících metod práce ve vyučování byly všechny hodiny promyšlené, dobře strukturované, měly jasné cíle a obsah. Společným znakem hodin byl frontální způsob výuky se střídáním činností, které žáky dobře aktivovaly (např. práce ve skupinách, samostatné vyhledávání informací, zařazování pokusů se zapojením různých smyslů, práce s učebnicí, s pracovním sešitem, řízený rozhovor vyučujících a žáků.). Učitelky využívaly mezipředmětové souvislosti a kladly důraz na praktické využití znalostí a dovedností žáků. Využívaly názorné pomůcky a odbornou literaturu. Audiovizuální technika nebyla ve sledovaných hodinách vůbec použita. V některých případech při vyhodnocování samostatné nebo skupinové práce upadala pozornost žáků. Zohledňování žáků se specifickými poruchami učení nebylo ve výuce pozorováno.

Vyučující přírodopisu používala aktivizující metody výuky, hodinu strukturovala do opakovací, výkladové a shrnující části. Nejfrekventovanější metodou ve sledovaných hodinách byla řízená skupinová práce žáků s kontrolou a vyvozováním správných závěrů ze zjištění. Zkušená vyučující výuku dobře časově rozvrhla. V opakovací části zařazovala důslednou kontrolu samostatné práce a účelné motivační opakování těch pojmů připravených žáky, se kterými v dalších částech hodiny dále pracovala. Nové poznatky žáci vyvozovali z pozorování a z frontálně prováděných individuálních a skupinových pokusů, jejich pochopení vyučující průběžně ověřovala. Zápis poznámek kombinovala s opakováním, do kterého zapojovala všechny žáky, z nichž některé na konci hodiny někdy hodnotila. Výuka byla prostoupená důležitými ekologickými pojmy, vazbami a výchovnými prvky. Ve sledovaných hodinách nebyla využita žádná audiovizuální technika.

Výuka přírodovědy i přírodopisu probíhala ve vstřícné atmosféře s velmi dobrou motivací žáků k výuce předmětu. Hodnocení práce žáků nebylo vždy v hodinách prováděno, interakce a komunikace mezi žáky navzájem a mezi žáky a vyučujícími byla převážně dobrá.

Velmi dobrá úroveň plánování je spojena i s kvalitní přípravou jednotlivých vyučovacích hodin. Personální a materiální podmínky výuky a většinou i psychohygienické podmínky jsou velmi dobré. Rovněž motivace k výuce, její organizace a používané metody a formy práce jsou velmi dobré. Hodnocení práce žáků, interakce a komunikace jsou převážně dobré.

Úroveň výuky přírodovědy je hodnocena jako dobrá, výuka přírodopisu jako velmi dobrá.

Kvalita vzdělávání ve sledovaných oblastech

V plánování a přípravě výuky výrazně převažují pozitiva. Personální, materiální a psychohygienické podmínky výuky jsou v souhrnu spíše velmi dobré. Organizace, formy a metody výuky jsou na dobré úrovni. Průměrnou úroveň má motivace a hodnocení. Interakce a komunikace je dobrá.

Kvalita vzdělávání je dobrá.

<p style="text-align: center;">HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ VE VZTAHU KE SLEDOVANÝM OBLASTEM VZDĚLÁVÁNÍ</p>
--

Plánování

Obecná vize ředitelky o úloze školy v dané lokalitě, vycházející i z analýzy současného stavu, je formulována v koncepci pro období 1998 – 2000 a dále rozpracována ve velmi podrobném a dobře strukturovaném ročním plánu. V souladu s tímto plánem a na základě aktuálních potřeb jsou vytvářeny měsíční a týdenní plány školy.

Při inspekční činnosti bylo sledováno především plánování výuky v 1. – 3. ročníku, v přírodopise, chemii a fyzice. Ředitelka školy vyžaduje rozvržení výuky formou tematických plánů, které učitelé zpracovali velmi odpovědně a v souladu s osnovami. Tvorba a kontrola

tematických plánů je v rámci participativního stylu řízení předmětem práce metodického sdružení a předmětových komisí.

Nabídka volitelných a nepovinných předmětů vychází z potřeb a zájmů žáků a z personálních možností školy. Další aktivity škola zajišťuje formou kroužků.

Dílním nedostatkem v plánování je zařazení nepovinných předmětů do výuky tak, že někteří žáci začínají vyučování již v 7,05 a mají v jednom sledu více vyučovacích hodin, než připouští vyhláška o základní škole.

V oblasti plánování výrazně převažují pozitiva.

Organizování

Ředitelka školy zpracovala organizační řád, který v obecné rovině vymezuje působnost školy a činnost zaměstnanců. Organizační schéma již neodpovídá současné praxi. Ve struktuře řízení chybí konkrétní vymezení relací odpovědnosti. Působnost výchovného poradce a pravomoci některých pracovníků na nižších úrovních řízení výchovně vzdělávacího procesu (vedoucí předmětových komisí a metodických sdružení) nejsou v organizačním řádu definovány. Kompetence jednotlivých pracovníků jsou stanoveny pracovními náplněmi, které nejsou součástí organizačního řádu. Ředitelka má dvě zástupkyně, na které delegovala pravomoci související s pedagogickým a ekonomickým řízením školy. Funkce statutárního zástupce není v organizačním řádu upravena.

Vnitřní řád školy, na jehož tvorbě se podílely děti, upravuje práva a povinnosti žáků a způsob kontaktu s rodiči. Samostatně jsou zpracována kritéria hodnocení a klasifikace prospěchu a chování.

Velmi podrobné zápisy z pedagogických rad dokládají, že se rada pravidelně zabývá hodnocením prospěchu a chování žáků a výchovným působením školy. Vybraná povinná dokumentace je vedena jen s drobnými nedostatky.

Vedení informuje pracovníky školy o výchovně vzdělávací problematice a podporuje jejich aktivitu a iniciativu. K přenosu informací dochází zejména prostřednictvím pravidelných porad a distribucí týdenních plánů a dalších pokynů do sborovny. Zpětná vazba informačního systému je zajišťována otevřeností vedení školy vůči názorům a připomínkám učitelů i rodičů. Prezentace školy na veřejnosti je trvale předmětem pozornosti vedení. Ke vzájemné spolupráci školy a rodičů slouží i občanské sdružení Rada školy. Výroční zpráva obsahuje velké množství dat statistické povahy, chybí v ní jen učební plán školy. Informace o prospěchu a chování žáků jsou v oblastech sledovaných inspekcí většinou objektivní, s četností až na některé výjimky odpovídající časové dotaci jednotlivých předmětů.

Práce metodických sdružení na prvním stupni odpovídá potřebám učitelů i velikosti školy. Obsah činnosti vyplývá z ustálených zvyklostí a z úkolů vedení. Metodická sdružení se podílejí na organizování mimoškolních akcí, na zjišťování výsledků výuky a na hodnocení prospěchu dětí. Předmětové komise posuzovaných předmětů (pokud jsou zřízeny) koordinují výuku, zajišťují reprezentaci školy v soutěžích a pomáhají řešit materiální zabezpečení vzdělávacího procesu.

Organizování je spíše nadprůměrné.

Vedení a motivování pracovníků

Vedení školy má demokratický styl řízení, který počítá s aktivní účastí většiny zaměstnanců a s funkčním středním článkem. Na koncipování dlouhodobých záměrů i na formulování

konkrétních úkolů se pracovníci podílejí a delegováním kompetencí na principu subsidiarity se ředitelce daří učitele motivovat. Běžné úkoly jsou ukládány prostřednictvím krátkodobých plánů činnosti školy, operativní porady a osobní projednání s konkrétními pracovníky využívá vedení školy při řešení aktuálních problémů.

Pro motivování pracovníků má ředitelka školy jasnou představu i stanovené priority. Nenárokové složky platu jsou projednávány a přidělovány jednou za pololetí podle kritérií, na jejichž vytvoření se pedagogové podíleli a která společně zpracovali do interního dotazníku. Tato kritéria jsou každoročně upravována při jednání zahajovací pedagogické rady. Důležitým pozitivním momentem dotazníku je sebehodnocení samotných pedagogů. Vedení školy konfrontuje podklady od pedagogů s vlastními poznatky. Morální stimulací je i příznivé klima školy. Začínajícím pedagogům pomáhají v práci jejich uvádějící učitelé.

Další vzdělávání učitelů ředitelka považuje za jednu z nezbytných podmínek zkvalitňování výchovně vzdělávací práce a podle finančních možností školy je podporuje. Výběr vzdělávacích akcí vychází z potřeb učitelů i z požadavků vedení. Velmi pozitivní je snaha o vytváření interních forem vzdělávání zaměřených na alternativní metody vyučování a na metodiku jednotlivých předmětů ve společných seminářích a v seminářích v rámci předmětových komisí.

Styl řízení předpokládá a oceňuje iniciativu a preferuje pozitivní motivaci pracovníků. Vedení a motivování pracovníků má velmi dobrou úroveň.

Kontrolní mechanismy

Kontrola vychází především z podrobného plánu kontrolní činnosti. Kvalitu práce jednotlivých učitelů ředitel i zástupkyně znají, což se potvrdilo při společných hospitacích. Pozitivním rysem kvalitní hospitační činnosti jsou i vzájemné hospitace mezi učiteli, které jsou následně hodnoceny a jsou jedním z nástrojů evaluace školy. Zjištění z hospitační činnosti vedení školy s pedagogickými pracovníky projednává a závěry z hospitací promítá do konkrétních opatření.

Vedení školy pravidelně kontroluje pedagogickou dokumentaci, sleduje zápisy z třídních schůzek a na případné podněty pružně reaguje.

Rezervy jsou v kontrole přístupu některých učitelů k žákům s vývojovými poruchami učení, a to ve smyslu tvorby a dodržování individuálních plánů a plného respektování Pokynu MŠMT ČR č.j. 23 472/92-21 k zajištění péče o děti se specifickými vývojovými poruchami učení a chování v základních školách.

K evaluaci školy slouží četné další nástroje: analytická část výroční zprávy, vlastní srovnávací didaktické testy, testy KALIBRO, Ekotrh, srovnávací prověrky prováděné ve spolupráci s jinou školou, účast v předmětových olympiádách, soutěžích a projektech.

Úroveň kontroly je velmi dobrá.

Hodnocení kvality řízení

Ve vztahu ke sledovaným oblastem vzdělávání je řízení školy velmi dobré.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

- Škola vykazuje 82 integrovaných žáků (z toho 55 s vývojovými poruchami učení). Výchovná poradkyně integrované žáky eviduje a s jejich vzdělávacími potřebami učitele seznamuje. Pro žáky se specifickými poruchami učení jsou vypracovány individuální vzdělávací plány. Na relativně vysoký počet integrovaných žáků (82) škola reaguje zavedením nepovinných předmětů dyslektická náprava a individuální logopedická péče (pro žáky na prvním stupni) a prohlubováním kvalifikace učitelského sboru. Péče o žáky, kteří se výuky v těchto předmětech neúčastní, je v kompetenci jednotlivých učitelů. Individuální přístup k žákům s individuálními vzdělávacími plány byl ve výuce pozorován spíše okrajově. Rezervy jsou v plném respektování Pokynu MŠMT ČR č.j. 23 472/92-21 k zajištění péče o děti se specifickými vývojovými poruchami učení v základních školách všemi učiteli.

Úroveň poskytované péče je limitována tím, že pedagogicko-psychologická poradna doporučuje k integraci takřka všechny žáky, u nichž se specifická vývojová porucha učení objeví.

V oblasti poskytování péče dětem se specifickými vývojovými poruchami učení jsou pozitiva a negativa v rovnováze.

- V průběhu inspekce byl rodičům žáků vybraných tříd 7. ročníku zadán dotazník, jehož prostřednictvím 85% rodičů formulovalo své názory na školu. Hodnocení všech dotazníkem sledovaných ukazatelů se pohybuje výrazně v kladné části stupnice. Rodiče zejména zdůrazňují kvalitní informace o prospěchu, chování a problémech dětí a velmi dobré vzájemné vztahy dětí v dětských kolektivech i vzájemné vztahy učitelů a žáků. Kritické připomínky se týkají hlavně výchovného poradenství a materiálně-technického vybavení školy. Převážná většina názorů rodičů se v oblastech, které byly předmětem inspekce, shodovala se zjištěními inspekčního týmu.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Zřizovací listina ze dne 12.12.1995 (usnesení č.58/Z/91 ze dne 17.12.1991, doplněné usnesením č.228/Z/93).
- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol č.j. 22/99/ŠÚ ze dne 1.2.1999.
- Vybraná povinná dokumentace dle § 38a zákona č. 29/1984 Sb., školský zákon.
- Podkladová dokumentace ČŠI.
- Výroční zpráva školy za školní rok 1998/99.
- Fakultativní dokumentace vedení školy a metodických orgánů.
- Výběr žákovských knížek, sešitů a prací.
- Podklady pro třídní schůzky.
- Hospitační záznamy ČŠI.

ZÁVĚR

Výrazná pozitiva

- Velmi dobrá sebeevaluace školy.

Ve spíše velmi dobrých podmínkách poskytuje škola vzdělávání ve sledovaných oblastech na dobré úrovni. Velmi dobrá úroveň řízení vytváří předpoklady pro pokračování nastoleného trendu zvyšování kvality výuky.

Škola účelně využívá prostředky přidělené školským úřadem a zřizovatelem k zabezpečení výuky 1.- 3. ročníku a sledovaných předmětů 2. stupně.

Na základě orientačních zjištění je škola hodnocena jako dobrá.

Datum vyhotovení inspekční zprávy a složení inspekčního týmu

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Zdeněk Bělecký	.....
Členové týmu	RNDr. Jitka Loubová	.....

V Praze dne 14. dubna 2000.

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 18. dubna 2000

Razítko

Mgr. Zdenka Tošovská

.....
Podpis ředitelky

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň</i>
Dobrý	<i>Negativa a pozitiva v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Ještě vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>
Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>